

Volumul "Maniheismul - Principiile, dogmele si morala" de Isaac de Beausobre a aparut la Editura Herald in colectia Logos, in traducerea lui Gelu Sabau.

Fondat de catre profetul Mani in secolul al III-lea d. Hr., maniheismul a ajuns sa-si revendice, in perioada sa de maxima expansiune, adepti de pe un vast teritoriu cuprins intre Africa de Nord si China. Conceput ca o sinteza a tuturor sistemelor religioase cunoscute pana atunci, in fapt un sincretism de conceptii dualiste zoroastriene, buddhiste (in special etice) pe care s-au grefat doctrine crestine si gnostice, maniheismul a dainuit si a avut o mare influenta timp de patru veacuri.

Desi a disparut oficial in secolul al VII-lea (in Persia prin revigorarea zoroastrismului si persecutiile lui Bahran din 291, iar in Imperiul Roman prin decretul lui Theodosius din 381 si presiunile Bisericii crestine), conceptiile maniheene s-au facut simtite in China pana in secolul al

XIV-lea, în Europa de sud-est până în secolul al XVI-lea (bogomilii), iar în Occident până în secolul al XIII-lea, când erezia cathara, socotită de sorginte maniheeană a fost eradicată de către Biserica catolică.

Sursa: Editura Herald